

- да присъди обезщетение в общ размер на 203 695 040 EUR, обхващащо както неимуществените, така и имуществените вреди, претърпени от ищеца в резултат на незаконосъобразните актове на Съвета,
- да осъди Съвета да заплати разноските на ищеца по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска ищецът изтъква следните доводи.

1. Ищецът твърди, че съгласно член 340 ДФЕС лице, което е претърпяло вреди, причинени от институция на ЕС, може да предяви иск за обезщетение срещу тази институция. В съдебната практика били уточнени условията за предявяване на такъв иск, като те били обобщени в решение на Общия съд от 25 ноември 2014 г., *Safa Nicu Sepahan/Съвет* (Т-384/11, ЕУ:Т:2014:986) по следния начин: а) трябва да е налице неправомерно деяние на институцията, б) трябва да е била претърпяна действителна вреда и в) трябва да е налице причинно-следствена връзка между твърдяното деяние и претендираната вреда.
2. Ищецът твърди, че посочените по-горе три условия са изпълнени в неговия случай: Съветът допуснал „съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти по смисъла на съдебната практика“, както Общият съд постановил в решение от 6 септември 2013 г., *Post Bank Iran/Съвет* (Т-13/11, ЕУ:Т:2013:402), ищецът претърпял значителни имуществени и неимуществени вреди и те били пряко следствие от незаконосъобразните санкции.
3. Ищецът отбелязва също, че както се излага подробно по-нататък в исковата молба, претърпените от него неимуществени вреди са оценени на 1 000 000 EUR, а имуществените вреди, оценени от независими одитори, са в размер на 202 695 040 EUR.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 2010 г., стр. 81.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, 2010 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 319, 2011 г., стр. 71.

⁽⁴⁾ ОВ L 319, 2011 г., стр. 11.

⁽⁵⁾ ОВ L 88, 2012 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 9 октомври 2015 г. — GABO:mi/Комисия

(Дело T-588/15)

(2016/C 027/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Мюнхен, Германия)
(представители: M. Ahlhaus и C. Mayer, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви обжалваните решения за недействителни, и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски, включително тези на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят обжалва решенията на Комисията, съдържащи се в електронното съобщение от 29 юли 2015 г. и в писмата от 19 август 2015 г. (Референтен № Ares(2015)3466903) и от 28 август 2015 г. (Референтен № Ares(2015)3557576), да спре всички плащания за жалбоподателя, свързани с безвъзмездното финансиране по Седма рамкова програма (7РП), управлявано от дирекция Е на ответника, тоест Споразумението за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по 7РП № 602299 във връзка с проект EU-CERT-ICD и Споразумението за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по 7РП № 260777 във връзка с проект HIP-Trial, и от дирекция F, тоест Споразумението за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по 7РП № 312117 във връзка с проект BIOFECTOR.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че обжалваните решения не попадат в обхвата на член II.5, параграф 3, буква г) от Приложение II към Споразумението за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по 7РП.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че обжалваните решения не отговарят на формалните изисквания и процесуалните правила и са опорочени от нарушение на принципите на добро управление.
3. Третото основание е изведено от твърдението, че действителното намерение на ответника е да изиска незаконосъобразно прихващане, а не да наложи предпазни мерки.
4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че обжалваните решения се основават на незаконосъобразни решения на ответника при упражняване на оперативната му самостоятелност.
5. Петото основание е изведено от твърдението, че обжалваните решения са опорочени от нарушения на принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 12 октомври 2015 г. — EuroRail/Комисия и INEA

(Дело T-589/15)

(2016/C 027/78)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: EuroRail NV (Aalst, Белгия) (представители: J. Derenne, N. Pourbaix и M. Domescq, lawyers)

Ответници: Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (INEA) и Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви, в приложение на член 272 ДФЕС, че решението на INEA от 17 юли 2015 г., което прекратява споразумението за отпускане на безвъзмездни средства⁽¹⁾ и разпорежда възстановяването на част от преведените на жалбоподателя авансови плащания, е неправомерно и не подлежи на изпълнение, а също и че размерът на окончателно дължимото на жалбоподателя плащане следва да бъде 951 813 EUR;
- при условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че за причинената му от решението загуба следва да бъде ангажирана договорната отговорност на Комисията и INEA и те трябва да бъдат осъдени да заплатят 581 770 EUR (и съответните лихви);
- при условията на евентуалност, да разпреди на INEA/Комисията да оттеглят решението, и;
- да осъди INEA/Комисията да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните основания.

1. С първото основание той твърди, че INEA и Комисията не са изпълнили задълженията си по споразумението за отпускане на безвъзмездни средства. Според жалбоподателя в резултат на това прекратили неправилно споразумението за отпускане на безвъзмездни средства и поискали възстановяване на част от преведените на жалбоподателя авансови плащания.